

Frank Groothof is een ontroerende Kees de jongen

THEATER Kees de jongen, door Frank Groothof & De Kift. Script en liedteksten: Harrie Geelen. Muziek: De Kift. Gezien: 27/11, Stadsschouwburg Amsterdam (première). Hierna landelijke tournee.

★★★★☆

Kees de jongen van Theo Thijssen uit 1923 is misschien wel (nee, zeker wel) de ontroerendste roman uit de Nederlandse literatuur. Frank Groothof heeft daarvan met hulp van Harrie Geelen en de alternatieve popgroep De Kift een mooie muzikale voorstelling gemaakt.

Eerst over Groothof zelf. Hij is een erg goede, heldere zanger, die een jongen van twaalf kan spelen zonder maniertjes, zonder een gek stemmetje en zonder amechtige emoties, hoewel Kees als personage amechtig genoeg is. De Kees uit het boek is een ontroerende jongen, de Kees van Frank Groothof is dat ook.

Kees is een onzekere, maar trotse jongen uit een eenvoudig milieu die zichzelf voortdurend een grote toekomst droomt. Geelen heeft dat in zijn liedteksten treffend verwoord: 'Met de armen los en rug mooi recht/ Haast iedereen die me ziet/ Die denkt: wat zou dat voor een jongen zijn?/ Die tref je zo dikwijls niet.' Ach, als de mensen eens wisten! Ze zouden Kees dadelijk herkennen als een grootheid in den dop: een stille, droevige jongen in wie een knappe violist, schilder, geleerde huist.

En hij is natuurlijk 'een eeuwige fijnerd'. Als Rosa Overbeek hem een zoen geeft en dat tegen hem zegt, moet het wel waar zijn. Het spreekt vanzelf dat die overweldigende zoen ook in de voorstelling voorkomt. Actrice Kiki Heessels speelt overtuigend Rosa, Kees' moeder en nog meer rollen,

De Kift, hier met een voorkeur voor melancholieke trompetjes en muziek in driekwartsmaat, is subtiel aanwezig. *Kees de jongen* wordt dé rockopera genoemd, maar dat moet ironie zijn. De versterkers staan op drie, de gitarist heeft zijn effect-appartuur thuis gelaten en de drummer slaat op kartonnen dozen.

Overweldigende zoen van Rosa zit natuurlijk in de voorstelling

Daardoor zijn de teksten perfect te verstaan.

De meerstemmige zang sluit mooi aan bij de zanglijnen van Groothof. De solozang van Kiftman Ferry Heijne – lastige melodieën soms – is niet altijd zuiver. En een zanger als Groothof naast je hebben is een lastige positie. Maar Heijnes podiumaanwezigheid maakt veel goed.

Kees de jongen krijgt als leeftijds-aanduiding 8+ mee. De roman is geen kinderboek, de opera eigenlijk ook niet. Zelfs een twaalfjarige zal

moeite hebben te begrijpen waarom Kees 'als een beginnend krankzinnige' wil kijken, als hij een schaakspel cadeau zal krijgen. De lach die je dan hoort, is de lach van de volwassenen.

JOS BLOEMKOLK

Het Parool - 28 november 2011